

[Ib Christensen]

mill. kr., oplyste skatteministeren. Det er jo klart, at det bliver brugt til en øget skattebyrde på anden vis, højere momsprocent eller højere skat på arbejde, altså en yderligere lettelse af denne gevinst, som man ikke udfører noget arbejde for, og så en øget skattebyrde på folks arbejde, det bliver resultatet.

Man kan godt forestille sig som hr. Glistrup, at man sparer de 400-500 mill. kr., men hvis situationen var så lykkelig, at vi havde råd til eller rettere sagt kunne få politisk flertal i folketinget for at spare 400-500 mill. kr., så ville det vel ikke være rimeligt socialt set at give denne skattelettelse netop til dem, der i forvejen har mest, til dem, der i forvejen i årevis har været mest privilegeret af skattereglerne. Det havde vel været mere socialt rimeligt, f. eks. at have afværget den forringelse af personfradraget, som denne regering har gennemført.

Hvordan man end vender og drejer det, bliver vi altså nødt til – så længe vi har den ubegrænsede rentefradragsret, som hr. Hagen Hagensen i øvrigt på meget overbevisende måde formår at forsvare – også at have en lejeværdibeskatning, for ellers er der ikke sammenhæng i tingene.

Man kunne godt forestille sig, at man kunne afskaffe rentefradragsretten for privat gæld. Det har hidtil ikke været muligt, og det ville også skabe nogle uligheder, som jeg ikke skal komme nærmere ind på.

Som systemet er i dag, som forholdene er i dag, og som principperne er i dag med det indkomstskattesystem, vi har, må en lejeværdibeskatning af rimelig art og omfang være det, som skal løse problemet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er bare en kort bemærkning til den kommunistiske ordfører. Der er udarbejdet et forslag, og det har én gang været til behandling her i salen. Det er udarbejdet af den radikale folketingsgruppe. Jeg kan jo ikke gøre for, at man ikke fra venstres side har tilsluttet sig det. Socialdemokratiet har jo sagt, at de fandt det ganske overordentlig tiltalende.

Det var forslaget om, at et rentefradrag ikke skal være en begunstiggelse på 70 pct. for de store indkomster, men kun på 40 pct. Det vil virke inflationsbekæmpende, og det vil naturligvis mindske interessen for gældsstif-

telse. Samtidig sikrede man, at de med de jævne indkomster og mellemindkomsterne ikke kom til at sidde urimelig hårdt i deres huse, for man ville forlænge proportionalstrækket til 140.000 kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1980 og 1981.

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 31/1 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Forslaget går ud på, at amtsskyldpromillen fastsættes til 15 for årene 1980 og 1981, altså en fastholdelse på de 15 promille, som blev vedtaget her i tinget i forsommeren 1978 med gyldighed for 1979.

I lighed med det, der er gældende for 1979, foreslås tilbageført 3,5 promille af de afgiftspligtige grundværdier, der er fastsat for landbrugsejendomme, gartnerier, planteskoler og frugtplantager. Disse beløb indgår i fonde til fordel for nævnte erhverv.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Tang Sørensen (FP):

Det lovforslag, vi skal beskæftige os med her på dette sene tidspunkt, er jo en årligt tilbagevendende begivenhed, men det gør det ikke mindre interessant. Det, at man udskri-

[Tang Sørensen]

ver en amtskommunal grundskyld, er jo i virkeligheden en belastning af dansk erhvervsliv; det er efter min opfattelse i allerhøjeste grad en belastning af landbrugserhvervet. Hvis vi ser en lille smule rundt i Europa på de lande, vi skal konkurrere med, vil vi opdage, at man f. eks. i Holland i dag tolt har afskaffet grundskatterne for landbrugserhvervets vedkommende, mens vi herhjemme gradvis har forøget grundskatterne. I 1977 var grundskattebeløbet 1½ mia kr., hvoraf landbrugserhvervet betalte de 390 mill. kr. Et år længere fremme, i 1978, betalte vi 1,9 mia kr. i grundskatter, hvoraf landbrugserhvervet betalte de 490 mill. kr. Nu skal vi lovgive for årene 1980 og 1981, hvor man er kommet frem til det resultat, at vi skal udskrive grundskatter på godt 2,2 mia kr., hvoraf landbrugets provenu udgør 565 mill. kr.

Jeg erkender, at den promillesats, som man fører tilbage til landbrugserhvervet, er blevet forhøjet i mellemtiden fra 2 til 3½ promille, men dette resulterer, som man kan se, hvis man går de statistiske beregninger efter, alligevel i, at landbrugserhvervet i 1979, i 1980 og 1981 må betale 20 mill. kr. mere i grundskatter, end man gjorde i året 1977. Det er efter min opfattelse en forkert vej at gå. Man burde i stedet for have gjort det lettere for landbrugserhvervet. Man burde i stedet for at have påført landbrugserhvervet 20 mill. kr. mere i grundskatter have lettet landbrugserhvervet for disse 20 mill. kr., således at man i stedet for 565 mill. kr. havde nøjedes med 545 mill. kr. eller et tal, der var endnu mindre.

Der er yderligere en ting, som ikke er særlig tiltalende i dette lovforslag, og som heller ikke har været det de andre år, vi har vedtaget de tilsvarende lovforslag, og det er, at man vil tilbageføre et vist beløb fra grundskatterne til nogle centrale fonde, som skal administrere disse penge. Jeg tænker her på lovforslag nr. L 95 og L 96, som vi beskæftigede os med for ca. 14 dage siden, og hvor man opererer med disse § 4-fonde for henholdsvis gartnerierhvervets og landbrugserhvervets vedkommende. Det er farligt. Det er en farlig udvikling, at man lader et erhverv administrere sådan nogle statsopsamlede midler. Man burde langt hellere lade erhvervene beholde deres skattekrone hjemme hos

den enkelte erhvervsdrivende fremfor at forsøge at samle dem op i nogle store fonde.

Men vi er realister i fremskridtspartiet, og vi erkender, at hvis vi stemmer nej til dette lovforslag, kan det værste resultat blive, at vi i stedet for en 15 promilles amtskommunal grundskyld får en 20 promilles amtskommunal grundskyld, og derfor kan vi, om end med betænkelighed, tilsige dette lovforslag vor fulde støtte.

Fogh Rasmussen (V):

Til den foregående taler vil jeg sige, at det var en lidt overraskende konklusion i betragtning af de negative synspunkter, der blev ført i marken imod regeringens forslag.

Dette forslag går altså ud på at udstrække 1979-reglerne for udskrivning af amtskommunal grundskyld til også at gælde skatteårene 1980 og 1981, og forslaget skal ses i sammenhæng med regeringens samlede boligpolitik. Sammen med de lejeværdiforslag, som blev behandlet under de foregående punkter på dagsordenen, vil fastfrysningen af den amtskommunale grundskyld sikre, at der kun sker meget beskedne forhøjelser af ejernes boligudgifter.

Det er værd at minde om, som også hr. Tang Sørensen var inde på, at hvis ikke dette forslag bliver gennemført, vil den amtskommunale grundskyld igen stige til de 20 promille, som ellers er hovedreglen, dvs. en stigning på 33 pct.

Venstre er enig med regeringen i at ville hindre denne stigning.

Ud over at fastfryse boligudgiften bidrager forslaget også til at dæmpe stigningen i erhvervslivets omkostninger og udgør dermed et bidrag til at forbedre konkurrenceevnen.

Venstre tilslutter sig også forslaget om fortsat at overføre 3½ promille af grundskylden for landbrugsejendomme m.v. til at dække udgifter til særlige erhvervsøkonomiske foranstaltninger til fordel for disse erhverv.

Med disse ord vil jeg på venstres vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Grove (KF):

Det er med beklagelse, at vi ser, regeringen vil fastholde den øgede beskatning af produktionsjorden, som blev gennemført sidste år; det er en stor belastning for landbruget og erhvervslivet. Vi havde håbet, at den

[Grove]

socialdemokratisk ledede regering ville opfylde det løfte, som den afgav ved sin tiltræden, nemlig at føre en meget erhvervsvenlig politik, og da venstre hidtil har haft det som et af sine punkter, at man skulle lette denne beskatning, havde vi egentlig også håbet, at venstre havde fået som betaling for at gå ind i en socialdemokratisk regering, at vi kunne lette denne beskatning. Det er ikke tilfældet; man vil fastholde den øgede beskatning, der blev gennemført sidste år.

Sidste år gik vi ind for denne lovgivning, og det skyldes, som det er sagt før, at promillen vil stige til 20, hvis den ikke fastholdes på de 15. Men vi havde hellere set, at man var gået den modsatte vej på nuværende tidspunkt, altså at man havde overladt det til det amtskommunale selvstyre at fastsætte promillen til et sted mellem 10 og 15. Så var vi gået et skridt i den rigtige retning, og man havde lagt det op til det amtskommunale selvstyre, det nærkommunale demokrati, som også venstre går meget ind for, selv at afgøre, om de ville lette erhvervslevet ude i deres amter. Vi havde gerne set, at man var gået den vej. Men man vil altså fastholde den øgede beskatning, og det må vi beklage.

Hvad angår de 3,5 promille, der skal tilbageføres, gik vi ind for det fra starten af, dengang det var 2 promille. Det gjorde vi også ud fra den forudsætning, at det skulle være begyndelsen til en afvikling af grundbeskatningen. Men tilsyneladende vil de 3,5 promille i stedet for nu blive brugt til øget beskatning, og det må vi beklage.

Vi har næret samme betænkelighed ved, at man efterhånden overfører store midler til organisationer, store midler, der er kommet ind gennem skatteyderne. Det er ikke nogen farbar vej på længere sigt, og vi håber, at det bliver afskaffet, så organisationerne selv sørger for at få indtægterne ind fra medlemmerne til deres arbejde, i stedet for at det skal være skatteyderfinansieret.

Vi vil gerne arbejde videre med dette lovforslag i udvalget, men vi håber da, der er en chance for at få det rettet i overensstemmelse med de ønsker, jeg har fremsat her. Det ville være betydelig bedre for erhvervslevet, det ville være en erhvervsvenlig politik, som regeringen jo ved sin tiltrædelse lovede at gå ind for.

Bollmann (CD):

Ja, det er egentlig en særlig dag for CD i dag, for først fremsætter det konservative folkeparti to af CDs forslag, og nu ser vi regeringen komme med et andet CD-forslag, nemlig forslaget om en fastfrysning af amtsgrundskatterne. Jeg er dog nødt til at sige til ministeren, at der mangler et par ting. Der mangler en total afvikling over 15 år, som vi tidligere har haft med i vores forslag, og en fastfrysning og afvikling af de kommunale ejendomsskatter.

Jeg må også sige, inden regeringen nu bliver rost for meget, at det, man vil fastlåse, jo er en forhøjet promille, en forhøjelse, der blev gennemført af den tidligere regering med hjælp af venstrefløjen. Hvis forslaget i dag falder, er vi klar over, at promillen bliver 20, og derfor vil CD selvfølgelig ikke stemme imod forslaget.

Jeg synes, det var interessant at høre fremskridtspartiets ordfører, der i dag går så kraftigt imod amtsgrundskylden som princip. Jeg tror ikke, nogen kan benægte, at fremskridtspartiet, når vi tidligere har behandlet CDs forslag om afviklingen her i tinget, har haft den stik modsatte opfattelse. Men det er da glædeligt, at fremskridtspartiet på dette område er på den rette vej. Også de konservative har åbenbart fået nye ideer. De var nemlig, sidste gang vi behandlede det, meget positive over for en aftrapning.

Vi er også tilfredse med, at tilbageførslerne til landbrugs- og gartneriformål skal fortsætte. I det hele taget er dette lovforslag jo et udtryk for, at man gerne vil holde udviklingen i ro. Det er blot beklageligt, at det kun er indenrigsministeren, der har forstået det, og det er i særdeleshed beklageligt, at ikke skatteministeren kan følge sin ministerkollega i disse intentioner.

Vi kunne naturligvis have foreslået en nedsættelse af promillen til 13 eller mindre. Vi kan også komme med ændringsforslag om afvikling i forbindelse med dette, men vi vil under alle omstændigheder være positive over for en fastlåsning.

Alfred Andersen (SF):

Jeg kan gøre det meget kort, for socialistisk folkeparti kan ikke stemme for et forslag af denne art. Ikke fordi vi er imod en amtskommunal grundskyld, men vi er imod, at man skal blande sig i, hvor meget amts-

[Alfred Andersen]

kommunerne må opkræve. Det må være amtskommunerne selv, der skal afgøre, hvor de vil hente deres penge, om det skal være over lønningerne, over grundskyld, eller hvor de nu vil gøre det. Derfor mener vi ikke, at man bør lægge et loft, som her er foreslået, og derfor kan vi som sagt ikke stemme for dette lovforslag.

Freddy Madsen (DKP):

Heller ikke vi skal forlænge debatten meget om dette forslag i denne sene aften, eftersom det jo er helt identisk med det forslag, vi havde så stor skærmydsel om her i folketinget sidste år. Men der kunne være grund til lige at rette hr. Bollmanns historieforsælskning, når han siger, at regeringen sidste år fik forhøjelsen igennem med støtte af venstrepartierne. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle venstrepartier; de må ligge et betydeligt stykke til højre i salen, vi stemte i hvert fald imod regeringens forslag sidste år. Det gjorde vi, fordi konsekvensen af, at forslaget faldt, ville være, at promillen var blevet 20 i stedet for de 15, som blev vedtaget. Så det er lidt stærkt at sige, at vi støttede det forslag, regeringen kom med.

Men det er rigtigt – og det er måske det, hr. Bollmann har tænkt på – at vi i princippet er enige om, at grundskyldpromillen skal være større, og at vi foretrækker det, der var i den tidligere lov, og som altså vil blive konsekvensen også denne gang, hvis forslaget falder, nemlig 20 promille, og derfor vil vi hjertens gerne gøre, hvad vi kan, for at dette forslag falder.

Nu lyder der stor jammer over især landbrugserhvervets vanskeligheder på dette grundlag, og jeg vil derfor gerne gentage lidt af, hvad jeg sagde sidste år, nemlig at vi erkender, at der er vanskeligheder for de små i landbrugserhvervet som på så mange andre områder, og at vi gerne vil være med til at støtte dem. En række af de partier, der jamrer sig, har ikke været hjemme, når vi har foreslået husbondafløsning og andre ting til gavn for det arbejdende landbrug. Men det, dette her drejer sig om, er jo, at selv om man opkrævede de 20 promille, er der, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, i alt tale om 3 mia kr. ud af den skatteopkrævning, som staten foretager, der andrager op imod 100 mia kr. Det vil sige, at det, man

opkræver her, er omkring 3 pct. af de samlede skatter, man opkræver som en afgift af dem, der beslaglægger jorden på forskellig måde, hvad enten det er til erhverv eller til byggeri; det er at bringe sagen ind i dens rette dimensioner.

Dertil kommer, at man i dette forslag med de 15 promille og de 2,2 mia kr. oven i købet vil give de 3,5 promille tilbage til landbruget. Det kan diskuteres, hvor formålstjenligt det er, men det måtte i hvert fald være under forudsætning af, at man gik op til en væsentlig højere promille end den, vi har nu, i hvert fald op til de 20. Det ville medføre det, som sagen efter vores opfattelse drejer sig om, nemlig at fremfor alt de store jordbesiddere, det store korndyrkende landbrug, kom til at betale. Så kunne vi såmænd også godt være med til på dette grundlag at afse det tilskud, som skulle til, hvis det i øvrigt blev investeret på nyttige områder i landbruget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1980 og 1981 er en forlængelse af den lov, som folketinget vedtog sidste år, og sidste år skete der en forhøjelse af promillen fra 13 til 15. Jeg ville ønske, at indenrigsministeren også denne gang var kommet med bare en beskedent forhøjelse. Det er jo ikke en skat, der vil ramme landbruget. Tværtimod må jeg minde om, at det, at vi overfører dette beløb til landbruget, er noget, der gavner netop den del af landbruget, som bringer valuta hjem, nemlig den dyriske produktion. Jeg ville ønske, at man havde forhøjet promillen og samtidig forhøjet overførslen til gavn for den dyriske produktion i landbruget. Også det, der overføres til gartneriet, som jo kom ind sidste år, virker eksportfremmende, og derfor ville jeg ønske, at man også havde støttet eksporterhvervet gartneri. Vel, det ligger nok uden for mulighedernes grænse, at regeringen tænker virkelig konstruktivt på dette punkt, men jeg ville ønske, den gjorde det.

Af de øvrige bemærkninger vil jeg gerne gentage, at jeg synes, CD er onde ved parcelhusfolket. Man ved jo, at en forhøjelse af grundskyldpromillen vil være til gavn for parcelhusfolket. Hvis man stadig væk ikke har forstået det, synes jeg, at man skulle tage sig sammen i CD og læse den bog, der er

[Bernhard Baunsgaard]

kommet af Koed og Thorslund Petersen, der hedder »Kommunal grundskyld eller indkomstskat«, og som er udgivet i Danmarks forvaltningshøjskoles skriftserie på Juristforbundets Forlag. Den viser ganske klart, at en forhøjelse af grundskyldpromillen er til fordel for parcelhusfolket. Hvor kan så et parti, der påstår, at de er interesseret i parcelhusfolket, stå op her og ønske en ændring, der skader dette parcelhusfolk? Jeg kan føje til, at en forhøjelse naturligvis også er til gavn for lejerne. Vel, vi når nok ikke længere, men der er i hvert fald et af regeringspartierne, der også har en særdeles besynderlig opfattelse af grundskylden. Når formanden for fremskridtspartiets folketingsgruppe, hr. Ove Jensen, kan indse det rigtige i grundskylden, nemlig at den er med til at forhindre, at priserne på jord stiger så stærkt, som de ellers ville gøre, kunne man da godt vente, at venstre på et eller andet tidspunkt ville acceptere denne kendsgerning, som venstres tidligere økonomiminister hr. Nyboe Andersen så klart har fremstillet det. Selvfølgelig vil en fast, løbende afgift på jorden være med til at hindre prisstigninger, som hr. Ove Jensen tidligere så rigtigt har sagt det.

(Kort bemærkning).

Bollmann (CD):

Jeg vil blot sige, at jeg synes, også det radikale venstre er onde ved folk med lave indkomster, for selv uden forvaltningshøjskolenes bøger må hr. Bernhard Baunsgaard kunne regne ud, at hvis man fjerner et fradrag på selvangivelsen, det fradrag, som ejendomsskatten jo giver, vil det være til større fordel for lavere indkomster, end det vil være for højere indkomster.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det er klart. Men nu er det jo sådan, at folk med lavere indkomster som regel bor til leje, fordi de ikke har råd til at anskaffe sig et hus, men jeg gjorde vist også hr. Bollmann opmærksom på, at lejerne ville få gavn af, at vi havde grundskatter. Jeg vil stadig anbefale hr. Bollmann at læse bogen, hvis han ønsker at fortsætte diskussionen, for så vil han bl. a. opdage, at grænsen for, hvornår man fik

gavn af det her, for et par år siden var så lav som 23.000 kr. i skattepligtig indkomst.

Honoré (KrF):

Ved at gennemføre dette forslag fra indenrigsministeren vil man forhindre, at grundskyldpromillen næste år springer op fra 15 til 20, og det anser kristeligt folkeparti for en positiv ting ved forslaget. Naturligvis kan man sige, at 15 promille ikke er det eneste alternativ til 20 promille. Vi har ikke nogen voldsom modvilje imod de 15 promille, men hvad den endelige promille skal være, mener vi bør afhænge af en større sammenhæng, og vores endelige stillingtagen vil derfor afhænge af de forhandlinger, der skal føres om alle de boligpolitiske spørgsmål.

Vi er positivt indstillet over for forslaget om, at 3½ promille af visse grundværdier skal overføres til nogle fonde med erhvervsøkonomiske foranstaltninger; vi har selv i sin tid arbejdet for denne tanke.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne sige til lykke til fremskridtspartiet, fordi man nu får denne regering til at gennemføre et gammelt fremskridtsforslag fra 1975 om 15 promilles grundskyld. Det er endda faktisk en forringelse i forhold til fremskridtspartiets forslag, for det indeholder noget erhvervstilskud, det gjorde fremskridtspartiets forslag ikke. Men målet er jo sådan set det samme, målet er at lette skatten på jord og forøge skatten på indkomster. Hvordan fremskridtspartiet så får det til at rime med dets holdning til indkomstskatten, må jo være fremskridtspartiets egen sag.

Hr. Tang Sørensen funderede over, hvad der ville ske, hvis fremskridtspartiet stemte nej, og kom til det resultat, at så ville grundskyldpromillen blive 20. Jeg synes, hr. Tang Sørensen skulle prøve at tænke på, hvad der sker, hvis hr. Tang Sørensen og hans parti stemmer ja. Så sker der det, at amtskommunerne kommer til at mangle ¾ mia kr., som de kun kan hente på ét eneste område, for det er den eneste mulighed, de har ud over grundskylden, og det er indkomstskatten.

Så siger hr. Tang Sørensen, at vi skulle gøre som hollænderne, der har afskaffet grundskatterne. Ja vel, men halvdelen af de hollandske bønder er statsforpagtere, hr. Tang Sørensen, så hvis også noget sådant

[Ib Christensen]

indebæres i fremskridtspartiets tanker, kan vi da snakke om det.

Hr. Fogh Rasmussen skylder folketinget en forklaring på, hvorledes en omlægning af det amtskommunale beskatningsgrundlag fra jord over på folks indkomster vil gavne konkurrenceevnen. Nej, indkomsterhvervene, lønmodtagerne og virksomhederne, kommer til at betale det mere i indkomstskat, som de slipper for at betale i grundskyld. Det har ikke en disse med konkurrenceevnen at gøre; det er det rene sludder.

Det samme er tilfældet med hr. Groves snak om produktionsjord. Jeg kender ikke nogen fabrikker eller håndværksvirksomheder eller købmandsbutikker, der kan svæve frit i luften. Hvorfor skal der sondres mellem den jord, man bruger til at dyrke gulerødder i, og den jord, man etablerer en virksomhed, et industrihus eller en købmandsbutik på? Hvor er den højere logik? Logikken findes selvfølgelig ikke. Derfor er gartnerne, planteskoler osv. nu kommet ind. Hvad bliver det næste? Det bliver selvfølgelig smeden i landsbyen osv. Det er meget betænkeligt og farligt. Jeg er dog enig med hr. Grove i én ting, og det er, at det er meget betænkeligt at bruge skattemidler til at uddele til forvaltning hos særinteresseorganisationer, sådan som man gør her.

I øvrigt drejer dette sig jo om småpenge. Jordværdistigningerne er nu på årsbasis op mod 40 mia kr., og her er der altså tale om, at regeringen vil forhindre, at bare $\frac{3}{4}$ mia kr. om året bliver inddraget gennem amtskommunerne.

Det, der er tale om, er en skatteomlægning. Det er ikke noget med at holde folks boligudgifter i ro; det er igen noget sludder. Det er en skatteomlægning væk fra jord over på folks arbejdsindkomster inklusive lønindkomsterne. Det er realiteten i sagen, med alle de reaktionære følger den får. Dertil kommer, at forslaget indeholder erhvervstilskud på som nævnt over 100 mill. kr. Endelig er det også et indgreb i det amtskommunale selvstyre, som hr. Grove jo var en tilhænger af. Jeg forstår, at det drejer sig om, at amtskommunerne skal have lov til at udskrive en lavere grundskyld, sågar 15 promille. All right, jeg går så ud fra, at de konservative vil stille sig velvilligt til det ændringsforslag, vi vil stille om, at amtskommunerne selv skal have lov til at fastsætte forholdet mellem ud-

skrivningen af skatter på jord og på indkomster. Det må være konsekvensen af hr. Groves udtalelse.

Vi vil videre foreslå, at de erhvervsmæssige tilskud udgår af forslaget, og også det kan jeg vel påregne konservativ velvilje til, efter det hr. Grove her har sagt.

(Kort bemærkning).

Tang Sørensen (FP):

I anledning af hr. Ib Christensens store forundring over fremskridtspartiets stilling til dette problem kan jeg oplyse, at jeg da åbent og ærligt erkender, at amtskommunerne kommer til at mangle $\frac{3}{4}$ mill. kr. i indtægter, hvis man i stedet for en 20 promille får en 15 promille indført. Men jeg har det forfængelige håb, at amtskommunerne også kender andre måder at skaffe pengene på end ved at udskrive $\frac{3}{4}$ mill. kr. mere i amtsskatter. Det kunne jo være, man kunne spare $\frac{3}{4}$ mill. kr. på udgiftssiden ved at skære behovet ned. Det er et forfængeligt håb, man da stadig har lov til at have.

Hvad angår fremskridtspartiets forslag i sin tid om en amtskommunal grundskyld på 15 promille, kan jeg oplyse, at det ikke var af 16. alm. vurdering, men af 15. alm. vurdering.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Til hr. Tang Sørensen vil jeg lige for en ordens skyld sige, at nu var det altså $\frac{3}{4}$ mia kr., det drejer sig om. Dertil kommer, at der til fremskridtspartiets gamle forslag var knyttet forpligtelser for amtskommunerne til at spare det beløb. Det er der ikke til dette forslag. Det centrale er jo altså, at hr. Tang Sørensen forøger amtskommunernes behov for at skaffe sig dækning gennem indkomstskatten. Det er det, der står tilbage.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Ib Christensen overfortolkede, hvad jeg sagde, ganske tydeligt og ganske bevidst. Men det er vel generelt, at når retsforbundet kommer til at tale om grundskyld, får de skyklapper på og ser intet som helst andet. Jeg sagde udtrykkelig, at vi havde et maksi-

[Grove]

mum på 15 promille, og ville gerne foreslå, at vi begyndte med at gå ned til 10, hvor så amtsrådet selv kunne variere imellem de 10 og 15. Det var en begyndelse. Resten af de påstande, hr. Ib Christensen kom med heroppefra, har vi jo hørt så tit, og de er blevet gendrevet så tit, så dem skal jeg ikke kommentere nærmere.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Ib Christensen efterlyste en forklaring på, hvordan en nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille eller i dette tilfælde en fastlåsning på det nuværende niveau kunne være en forbedring af konkurrenceevnen for bl. a. landbruget. Forklaringen er den ganske enkle, at der her er tale om en fast omkostning, som 100 pct. hviler på f. eks. et landbrug. Den lettelse, der vil ske i indkomstbeskatningen, hvis man øger den faste grundbeskatning, vil derimod fordele sig bredt, og det vil derfor være forbundet med meget stor vanskelighed at forklare, hvordan den vil indebære en lettelse af erhvervslivets konkurrenceevne. Jeg gør mig ingen forhåbninger om i denne retsforbundets hertebesag at overbevise hr. Ib Christensen, men jeg bliver nødt til at sige, at når man hævder, at der er den sammenhæng imellem den faste grundbeskatning og jord- og ejendomsprisstigningerne, at højere grundskatter betyder en dæmpning i prisen på jord og fast ejendom, så har det den lidt hasarderede forudsætning, at der er en sammenhæng imellem prisen på f. eks. jord og fast ejendom og så denne jords og faste ejendoms afkast, men det er indtil flere gange bevist, at en sådan sammenhæng ikke eksisterer, og så er der heller ikke den sammenhæng imellem grundbeskatningens højde og prisen på jord og fast ejendom.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Så let kan hr. Fogh Rasmussen dog ikke komme ud over det forhold, at netop den manglende jordbeskatning gør, af f. eks. folk uden for landbrugserhvervet erhverver landbrugsejendomme i stor stil og dermed er med til at skabe ubalance mellem landbrugsmæssigt afkast og landejendomsværdierne.

Så vil jeg sige, at hr. Fogh Rasmussen jo bekræftede mit udsagn. Han kunne ikke kortlægge, hvor meget landmændene kommer til at betale mere i indkomstskat, fordi de slipper i grundskyld. Altså bekræftede han min påstand. Og så siger han videre, at denne grundbeskatning, når det drejer sig om landbruget, er en fast omkostning. Ja men problemet er, hvem der skal have jordrenten, den minimale del af den, som der her er tale om i forbindelse med den amtskommunale grundskyld. I samme omfang som man har en offentlig byrde, så nedsætter man muli heden for at pantsætte, og så nedsætter man ejendomspriserne. Derfor er spørgsmålet ikke, om landbruget skal slippe for en fast omkostning, men spørgsmålet er kun, om det skal gå til lånekapitalen eller til samfundet.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Debatten i aften har jo vist, at vi her er ved et af de punkter, som har haft en central plads i dansk politisk debat igennem mange år. Jeg må imidlertid trods det, at det har været et omstridt tema i vores politiske historie, konstatere, at det forslag, som jeg har lagt frem på regeringens vegne, altovervejende har fået en positiv modtagelse, og den takker jeg for.

Jeg kan se, at med forskellig argumentation er langt de fleste af ordførerne nået frem til at kunne støtte det lovforslag, som er fremsat.

Jeg har dog bemærket mig, at hr. Bernhard Baunsgaard ønskede sig, at der havde været en højere promille i beskatningen og en tilsvarende højere for det beløb, som overføres til særlige formål for de berørte erhverv. Jeg kan give hr. Bernhard Baunsgaard ret i, at et sådant ønske ligger uden for mulighedernes grænse, således som hr. Bernhard Baunsgaard også rigtigt konstaterede det allerede i sit eget indlæg.

Ordføreren for kristeligt folkeparti så gennemgående positivt på forslaget, men ønskede dog at se det i sammenhæng med hele den boligpolitiske løsning, og det vil der for kristeligt folkeparti som egentligt boligforligsparti være mulighed for at drøfte.

Adskillige ordførere har bemærket sig den kendsgerning, at hvis forslaget ikke vedtages, vender man tilbage til lovtekstens 20 promil-

[Indenrigsministeren]

le, og har draget konklusionerne af det. Derfor vil jeg konstatere, at dette forslag har fået en sådan modtagelse her, at det også efter det frugtbare udvalgsarbejde, som forestår, vil kunne vedtages i hovedsagelig den skikkelse, hvori det er fremsat. Herved vil man kunne medvirke til det formål, som var en del af Marienborgaftalerne, nemlig at omkostningen for erhvervene og den del af boligomkostningen, som hidrører fra denne faste skat, kan fastholdes på det nuværende niveau også i 1980 og 1981. Dermed tror jeg, der er givet et godt bidrag til, at den stabilitet omkring erhvervenes vilkår og omkring boligudgiften og dermed også i andre politiske sammenhænge, som er ønskelig, også kan tilvejebringes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Glensgård (FP) og Askjær Jørgensen (FP) har meddelt mig, at de ønsker til finansministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage i anledning af Danmarks alvorlige økonomiske situation, som nu også er erkendt af regeringens økonomiske sekretariat?«

(Forespørgsel nr. XX).

Finansudvalget har afgivet:

Betænkning over forslag til tillægsbevillingslov for finansåret 1978 (1. april–31. december 1978). (Lovforslag nr. L 122).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Fra medlem af folketinget *Halvgaard*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 20. februar atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *K. J. Rosleffs*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at gælde.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (14/2 79):

Udtræder: Therkel Christensen

Nyt medlem: Melchior

Erhvervsudvalget (14/2 79):

Udtræder: Alfred Hansen

Nyt medlem: Mølgaard

Udtræder: Pilgaard Andersen

Ny stedfortræder: Glensgård

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. februar, kl. 10.00.

Angående dagsordenen henviste formanden til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 22.04